

בש"פ 367/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
בש"פ 367/18**

לפני:

כבוד השופט יי' עמיהת

ה המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

עטירה לגילוי ראייה חסואה לפי סעיף 44(א) לפקודת
הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971 – תפ"ח
17-08-47420 בבית המשפט המחויז לנוער בירושלים

תאריך הישיבה:

כ"ז בשבט התשע"ח (12.2.2018)

בשם המבקש:
עו"ד נאשף דרוייש
בשם המשיבה:
עו"ד ארז בן ארואה

החלטה

�טירה לגילוי ראייה על פי סעיף 44 לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

1. כתוב האישום מייחס לעותר הכנת מטעני צינור על מנת לiedyותם אל עבר אנשי כוחות הבטחון.

כפי שהביןוטי מהצדדים, חומר הראות כולל צילום של החומרים בבעיטה של העותר (משום מה החומרים עצם לא נתפסו אלא רק צולמו), וכן הודעותיו של קטן אחר בשם ס', שהפליל את העותר.

2. במסגרת התקיק, הוצאה תעודת חסין וב�ירה שבפנינו מתבקש בית המשפט באופן כללי ובلتוי ממוקד לחשוף כל חומר הקשור לכתב האישום ולעוותר.

בדין בעל פה, חידד העותר את בקשתו וזאת לאור מספר פרפרחות שהועברו לו להגנה, לרבות שתי פרפרחות נוספות שנמסרו להגנה לאחר הגשת העטירה.

עמוד 1

מהפרפרחות עולה כי הקטין ס' התבטה לעיתים בפני מי שאינו אנשי מרות בדרך שניית לפרש כי מסר דברים לא נכונים לגבי אחרים ואף לגבי העותר שבפניו.

מכאן בקשת העותר, לקבל את החומר המלא ולחזור את אותם אנשים שכאמור אינם אנשי מרות, בפניהם סיפור הקטין ס' את שסיפה.

3. ההלכות לגבי עתירה לגילוי ראייה מוכרת וידועות ואיini רואה לחזר עליהן. הקו המנחה הוא, האם יש בראיה פוטנציאלי ראייתי העשו לעורר ספק סביר בדבר אשמת הנאשם.

בית המשפט בוחן את הדברים בהתאם ל"תורת השלבים" קרי, האם החומר החסוי אכן נכון בטעות החסווון ואם כן, מה מידת חשיבותו להגנת העותר (ראו, מבין רבים, בש"פ 6719/17 פיראש נ' מדינת ישראל (28.9.17); בש"פ 17/10.17 קנדיל נ' מדינת ישראל (2.10.17)).

4. בהסכמה בא כח העותר, עינתי בחומר החסוי וקיימי דיון במעמד צד אחד בדლתיים סגורות. אין מדובר בחומר רב, ובשרה התחתונה, הגעתו למסקנה כי אין בחומר החסוי כדי להועיל להגנתו של העותר וכי ניתן גם לסתופק בפרפרחות שהועמדו לרשותו. כך גם לגבי בקשת העותר, לחזור את אותם אנשים שאינם אנשי מרות (זהו, בש"פ 15/15 שראי נ' מדינת ישראל, פסקה 13) (29.6.15)).

5. סוף דבר, העתירה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ז בשבט התשע"ח (12.2.2018), בנסיבות הצדדים.

שפט